

derlandschen Leeuw begiftigde, doch het berokkende hem den haat van sommige Fransche Kunstenaars, die eenigen tijd later een stuk door hem op de Tentoonstelling ingezonden, opzettelijk beschadigden. Aan zijne erkende bekwaamheden was hij in zijne geboortestad de benoeming tot Lid van den Raad der Akademie en Vicepresident der Maatschappij tot aanmoediging der Schoone Kunsten verschuldigd, terwijl het Fransche Instituut hem tot Korrespondent bij de Klasse der Schoone Kunsten benoemde, en de Akademien van *Gené*, *Weenen*, *Brussel* en *Amsterdam* het zich tot eer rekenden, hem onder hare Leden te tellen.

Bij de uitbreiding des Instituits in 1816 werd OMMEGANCK door Zijne Majesteit tot Lid der Vierde Klasse benoemd, en mogt zij in die betrekking van hem twee memorien ontvangen, die beide van 's Mans oordeel en kennis getuigen; de eene over het schilderen op witte of donkere gronden, de andere over het ideale schoon, waarvan bij vorige gelegenheden door mij gewag gemaakt is.

OMMEGANCK was te Antwerpen in 1755 geboren en overleed aldaar den 18den Januarij dezes jaars, tot droefheid van zijne kinderen, naastbestaanden en vrienden, die hem hoogschatteden en lief hadden om zijn beminnelijk karakter, hetwelk zich bovendien door uitgebreide liefdadigheid kenmerkte.

Slechts weinige weken geleden, overleed de Heer **JACOB ERNST MARCUS**. Op St. Eustatius in 1774 geboren, kwam hij in jeugdigen ouderdom herwaarts en verloor spoedig zijnen vader, doch genoot bij zijnen voogd, den Heer BALTHAZAR ORT, eene beschaafde opvoeding, terwijl deze hem in de Teekenkunst, waartoe hij geneigdheid en aanleg gevoelde, deed onderwijzen, en hem naderhand bij R. VINKELLES, tot Plaatnijder deed opleiden. Ongelukkig heeft MARCUS een tijd beleefd, waarin de Graveerkunst, in ons Land ten minste, geene genoegzame ondersteuning ondervond om iets groots te ondernemen, maar de werkzaamheid zich alléén tot kleine gravures voor boek-

wer-

werken of portretten kon bepalen. Het in de daad verdienstelijk Prentwerk, door hem in 1807 ondernomen, meest naar eigen teekeningen en waarin verscheidene portretten van Kunstenaars voorkomen, getuigde wel van zijne bekwaamheid als Teekenaar en Graveur, en deed hem de zilveren Medaille der Nederlandsche Huishoudelijke Maatschappij te Haarlem verwerven, doch moest bij gebrek aan behoorlijke deelneming gestaakt worden. Als zijne beste Prenten mogen, twee naar schilderijen van JAN STEEN, twee naar teekeningen van JACOB CATS en het portret van KOEHOORN naar NETSCHER vermeld worden. Zijne zucht voor de kunst deed hem met den Landschapshilder H. FOCK, een Teekengenootschap onder de Zinspreuk: *kunst zij ons doel*, oprigten, alwaar naar het vrouwen model geteekend, en dus den meer gevorderden Kunstenaar eene gelegenheid tot oefening gegeven wordt, die bij andere instellingen van dien aard ontbreekt. Bij de oprigting der Koninklijke Akademie van Beeldende Kunsten alhier, werd MARCUS aan dezelve, als onderwijzer in de Graveerkunst en Medebestuurder, toegevoegd. Ook in die betrekking is zijn verlies, op eenen leeftijd waarin hij nog velen tot nut had kunnen zijn, te betreuren. (*)

Gedeeltelijk zijn de hierdoor opengevallene plaatsen, gelijk mede die van de Heeren J. DE VOS en J. S. DELLAFAILLE D'ASSENÈDE, (op hun verzoek onder de rustende Leden opgenomen,) door nieuwe benoemingen, met 's Konings goedkeuring bekrachtigd, vervuld geworden.

Het zijn de Heeren H. H. KLYN, L. DE BAST, P. GOLL VAN FRANKENSTEYN, H. SCHOTEL, F. J. NAVEZ, J. CALLOIGNE, en J. B. BRAEMT, die wij onder onze Leden mogen tellen. Gelijk sommigen dit reeds ge-

(*) Overleden 4 October 1826.